

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 4. Epistola Decretalis ad S. Exuperium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum V.

A. C. 405.

p. 32.

p. 31.

Quamvis Epistola de quinque Episcopis loquatur, non plures tamen quam quatuor hac Legatione functos legimus; scilicet Emiliū Episcopum Beneventanum, Gaudentium Brixientem, Cyriacum, & Marianum, quorum Cathedrali nescimus; hos comitabantur Presbyteri Valentinianus, & Bonifacius; Hi Epistolae Imperatoris Honorii, Innocentii Papæ, Chromatii Aquilejensis, Venerii Mediolanensis, aliorumque Episcoporum Italiae, & mandata Concilii totius Orientis ferebant. Iter Constantinopolim ingressi sunt, vecturis, quas Honorius ministrari jubebat, usi; socios se junxerunt quatuor Orientales Episcopi, in Patriam redeuntes, Cyriacus, Demetrius, Palladius, & Eulysius. Delegati in mandatis habebant, Joannem compelli non debere, ut in iudicio se sisteret, antequam Ecclesiae suae, & Communioni fuisset redditus, ut nulla ei remaneret causa, cur ad Concilium venire recusaret.

§. IV.

Epistola Decretalis ad S. Exuperium.

c. 1.

Sup. L.
XVIII. §.
34. 35.

Sub idem tempus, cum S. Exuperius Episcopus Tolosanus S. Innocentium Papam de variis Disciplinæ articulis consulisset, data Epistola Decretali respondit.

ue Ep
n qua
egima
even
Cyt
theda
sbyn
Epit
nti Po
erit Me
prum
s Occ
ppolin
noris
junio
in
etri
n ma
li non
ante
i fuis
cau
ret.

erius
tium
con-
pon-
dit.

erius
cium
con-
don-
dit.

Sæculum V. jus Moderationis rationem reddit; No
A. C. 405. *pe inter frequentes Persecutiones timi-*
dum erat, ne ob facilitatem reos ad Com-
munionem recipiendi, & certissima

vide Notam
XVIII.
Lib. XXI.

ribus fuisse denegatam, atque ex eo sequi, esse verosimile, quod Fleurius verum fens Summi Pontificis affecutus fuerit, dum Lib. II. §. LI. ad Decretalem Innocentii ad S. Viaticum dicere videtur, Mulieri, vivo marito, & Virgo postquam Sacrum velamen accepisset, nubentibus, absolutionem Sacramentalem etiam in articulo mortis fuisse denegatam. Superest, ut videamus, an tribus primis sæculis, nempe persecutionum tempore, aliquis pœnitens absolutionis secretæ Beneficio fuerit privatus. In Concilio Tridentino Sess. XIV. cap. V. dicitur, nullum unquam casum pro articulo mortis fuisse reservatum. Inde inferendum; multo minus Secretam absolutionem fuisse prohibitam. Concilium Nicænum ex Oriente, & Occidente congregatum cap. XI. II. generatim testatur, legem fuisse antiquam, & Canonicam, ut nemini in articulo mortis Viaticum, maxime necessarium, negetur. Ergo S. Innocentii verba exponi necesse est, & dupliciter explicari possunt; primo si dicas, non de usu universæ Ecclesiæ, sed quarundam Ecclesiarum particularium fuisse locutum. Secundo si sub vocabulis reconciliationis, & Communionis, quibus utitur S. Pontifex, plena pœnitentis restitutio in omnia jura, & prærogativas Fidelium, non vero absolutio Sacramentalis intelligatur.

conciliationis fiduciam Fideles non satis a lapsu absterrentur. Postquam autem Ecclesiae Pax reddita, magis ad Divinam Misericordiam respiciendum fuit, ne Novatianorum duritiam imitari videremur. Notatu dignum, majorem fuisse Persecutionum tempore rigorem Disciplinae, eamque absolute pro temporum diversitate mutari posse.

Aliqui dubitabant, an Christianis post acceptum Baptismum Judicia criminalia exercere, imo an supplices Libellos tradere liceret, & petere, ut poena capitali in reos animadverteretur. S. Innocentius respondet; Cum Potestas Publica ad vindictam criminum gladium portans a Deo sit instituta, licere Christianis ejus rigorem implorare, imo & exercere. S. Ambrosius hac super re interrogatus idem responderat. S. Innocentius Papa adulteros esse affirmat, qui post divortium aliud Matrimonium ineunt, eosque, quibuscum contrahunt, ita ut Pars utraque a Communione Fidelium sit excludenda. Nempe Divortia Legibus Civilibus erant permessa. Animadvertit Pontifex, viros ob peccatum adulterii rarius subire Poenitentiam, quam Mulieres; id non inde fiebat, quasi Religio Christiana hoc crimen non æque in uno ac in altero Conjuge condemnaret, sed quod uxores raro Maritos suos accusarent,

&

Sæculum V.
A. C. 405.

c. 3.

c. 5.

Ambr. ep.

25. 26.

Sup. L.

XVIII. §. 57

Decr. Innoc.

c. 6.

c. 4.

Sæculum V. & Ecclesia occulta crimina non puni-
 A. C. 405. Epistolæ suæ Decretali subjungit Pro-
 6. 7. Librorum Sacrorum Catalogum, quale
 hodieque habemus, atque aliquos Libros
 Apocryphos, & damnatos indicat. Hæc
 Decretalis decimo Kalendas Martii Sa-
 licone & Anthemio Consulibus, id est
 20. Febr. anno 405. data.

S. Exuperius, ad quem hæc Decreta-
 talis dirigitur, inter Illustrissimos Galli-
 rum Episcopos fulgebat. Idem esse cre-
 ditur, quem S. Paulinus tanquam Pres-
 byterum Ecclesiæ Burdegalensis nomi-
 nat. S. Hieronymus ejus charitatem dilau-
 dat, dicens, quod, cum esset Episcopus,
 c. 10. in fine. jejunaret ipse, ut alios nutrire posset. *U-*
lo nemo ditior, inquit, qui Corpus Do-
mini in corbe viminea, & Sanguinem
jus in poculo vitreo portat. Vult dice-
 re, S. Episcopum Vasa sacra vendidisse,
 ut pauperibus subveniret. Laudat et-
 tiam, quod Ecclesiam Simonix vitio pur-
 gasset, atque ejus Meritis (*) datum es-
 se existimat, ut Barbaris omnia popu-
 lantibus urbs Tolosa intacta remaneret.
 Sub

Paul. ep. 21.
al. 12. ad
Amand.
Hier. ad
Ruff. ep. 4.
c. 10. in fine.

Ep. 2. ad
Agaruch. c. 6.

(*) Ecce eximium initio Sæc. V. S. Hierony-
 mi contra contumaciam Protestantis Nostri In-
 terpretis testimonium! Ecclesiam Jesu Christi
 credidisse, dari etiam merita hominis, quæ Je-
 su Christi Meritis unita aliquid possent a Deo
 impetrare.

Sub idem tempus S. Exuperius in Orientem misit Sisinnium Monachum cum pecuniis, ut Monachorum Palæstinæ, & Ægypti inopiam sublevaret. (*) Sisinnius S. Hieronymo reddidit Epistolam S. Exuperii, Minerii, & Alexandri, Monachorum, & aliorum piorum virorum, qui aliquas Scripturæ Quæstiones sibi explicari rogabant. Opportuna occasione usus S. Hieronymus, S. Exuperio misit Commentarium suum in Zachariam Prophetam, quem eodem tempore, Arcadio, & Anicio Probo Consulibus, id est, anno 406. conscripsit. Commentarium in Malachiam cum longa Epistola de Judicio

Sæculum V.
A. C. 405.

Præf. in Lib. Zach. Præf. in L. 2. Præf. in 3. Lib. in Amos. ep. 152

(*) Hic Interpres Protestans in S. Exsuperium & S. Hieronymum stolide ludit, in sua Nota pag. 102. part. 4. quod S. Exsuperius eleemosinas ad Monachos in Palæstinam transmiserit, cum melius civibus suis, paupertate tunc pressis, subvenisset, qui in eadem pagina verba illa S. Hieronymi: Nemo opulentior est, quam qui Domini Corpus in corbe, & sanguinem in vitro portat, nequiter omisit, quia nempe inde eruitur, sicut etiam ex sequentibus, S. Exsuperium non solum exteris, sed etiam popularibus opem tulisse, atque etiam S. Corpus, & Sanguinem Christi, sicut hodieque in Ecclesia Catholica, fuisse extra Missam asservatum. Utinam similisset homo iste, ut potuisset sapiens reputari, & Protestantes, ipsius Versionem legentes, non deciperentur!

Sæculum IV. dicio extremo, & Resurrectione, M
A. C. 405. rio quoque, & Alexandro misit.

§. V.

Vigilantius. Errores ejus.

Sanctus Hieronymus ejusdem Sifm
 Monachi opera Tractatum suum co
 tra Vigilantium Ripario, & Desider
 in *Vigil. c. 2.* Presbyteris, rogatus transmissit. Vig
 Gennad. de *lantius* Nazione Gallus ex Civitate Con
 Script. *venensi* migravit in Hispaniam, ibique
 primum vini mercator, deinde Presby
 ter Ecclesiæ Barcenonensis fuit. Con
 cere licet, ibi eum notum factum fuisse
 Paul. ep. 1. S. Paulino, qui in suis Epistolis de
 al. 5. Sup. 1. tanquam amico mentionem facit, qu
 XIX. n. 56. etiam in Palæstinam proficiscen
 Hier. ep. 13. S. Hieronymo per litteras commendavit
 ad Paul. in *Vigil. c. 4.* illuc quippe Vigilantius se contulit, &
 Ep. 75. & 53. aliquamdiu Jerosolymæ moratus est. Illo
 quo terra contremuit anno 394. ibi erat.
 Inde in Ægyptum, & in alias Regiones
 divertit, cœpitque errores docere. Ipsum
 S. Hieronymum aggressus est, accusans,
 quod Origenista esset, quia eum Orige
 nis Libros legentem viderat. S. Hiero
 nymus hac de causa circa annum 397.
 ad eum scripsit, rationem reddens, ideo
 tantum Origenem se legere, ut, quæ bo
 na ejus libris inessent, disceret, monet
 que Vigilantium, e re sua facturum, si
 vel

ep. 75.